

Vergaderjaar 2009–2010

32 036

Wijziging van de Wet op het financieel toezicht en enige andere wetten (Wijzigingswet financiële markten 2010)

Nr. 8

VERSLAG

Vastgesteld 7 oktober 2009

De vaste commissie voor Financiën¹ belast met het voorbereidend onderzoek van bovenstaand wetsvoorstel, heeft de eer als volgt verslag uit te brengen van haar bevindingen.

Onder het voorbehoud dat de regering de vragen en opmerkingen in dit verslag afdoende zal beantwoorden, acht de commissie hiermee de openbare behandeling van het voorstel van wet voldoende voorbereid.

Inhoudsopgave

Blz.

• Algemeen	2
• Inleiding	2
• Inhoud van het wetsvoorstel	2
• «Wildwestbordje» (uitbreiding vrijstellingsmeldingen en vormvoorschriften)	3
• Vrijwillig toezichtregime beleggingsinstellingen	5
• Zware ontheffingen	6
• Toezichtkosten, administratieve lasten en nalevingkosten	6
• Consultatie	7
• Tenslotte	7
• Artikelsgewijze toelichting	7
• <i>Artikel I, onderdeel LL, Wijziging van de Wet op het financieel toezicht</i>	7
• <i>Artikel I, onderdeel QQ, Wijziging van de Wet op het financieel toezicht</i>	7
• <i>Artikel I, onderdeel UU, Wijziging van de Wet op het financieel toezicht</i>	8
• <i>Artikel III, onderdeel B, Wijziging van het Burgerlijk Wetboek</i>	8

¹ Samenstelling:

Leden: Van der Vlies (SGP), Blok (VVD), voorzitter, Ten Hoopen (CDA), ondervoorzitter, Weekers (VVD), Van Haersma Buma (CDA), De Nerée tot Babberich (CDA), Haverkamp (CDA), Dezentjé Hamming-Bluemink (VVD), Omtzigt (CDA), Koşer Kaya (D66), Irrgang (SP), Luijben (SP), Kalma (PvdA), Blanksma-van den Heuvel (CDA), Cramer (CU), Van der Burg (VVD), Van Dijk (PVV), Spekman (PvdA), Gesthuizen (SP), Ouwehand (PvdD), Tang (PvdA), Vos (PvdA), Bashir (SP), Sap (GL) en Linhard (PvdA).
Plv. leden: Van der Staaij (SGP), Remkes (VVD), Pieper (CDA), Aptroot (VVD), De Vries (CDA), Van Hijum (CDA), Mastwijk (CDA), Elias (VVD), De Pater-van der Meer (CDA), Pechtold (D66), Kant (SP), Ulenbelt (SP), Van der Veen (PvdA), Smilde (CDA), Anker (CU), Nicolai (VVD), De Roon (PVV), Heerts (PvdA), Karabulut (SP), Thieme (PvdD), Heijnen (PvdA), Roefs (PvdA), Van Gerven (SP), Vendrik (GL) en Smeets (PvdA).

ALGEMEEN

De leden van de CDA-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van dit wetsvoorstel. Deze leden staan in principe positief tegenover het wetsvoorstel. Het is positief dat de Wet financieel toezicht wordt verbeterd op een drietal punten. Zo worden reclame-uitingen over financiële producten van niet onder toezicht staande instellingen aan banden gelegd: het zogenaamde wildwestbordje. Bovendien zullen bedrijven die onder toezicht willen staan, bijvoorbeeld buitenlandse pensioenfondsen, daartoe de mogelijkheid worden geboden. Tot slot worden de mogelijkheid voor een zware ontheffing, inclusief toezicht, iets uitgebreid. Dit scheelt administratieve lasten.

De leden van de PvdA-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel. Gezien het maatschappelijk belang van financiële instellingen voelen zij een grote urgentie om de markt beter te laten functioneren voor consumenten. Over een aantal punten willen de leden graag nader van gedachten wisselen.

De leden van de fractie van de SP hebben met belangstelling kennisgenomen van de wijziging van de Wet op het financieel toezicht en enkele ander wetten.

De leden van de VVD-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het voorstel tot Wijziging van de Wet op het financieel toezicht en enige andere wetten (Wijzigingswet financiële markten 2010). In beginsel staan de leden van de VVD-fractie positief tegenover de wijzigingen. Desalniettemin hebben zij de volgende vragen.

De leden van de fractie van de PVV hebben kennisgenomen van het wetsvoorstel. Zij constateren dat het wetsvoorstel een beperkt aantal onderwerpen betreft met een beleidsmatig karakter. Daarnaast bevat het wetsvoorstel voornamelijk wijzigingen van technische aard.

Inleiding

In de inleiding wordt er gerefereerd aan de Europese oproep om ervoor te zorgen dat nationale toezichthouders bij de uitvoering van het financieel toezicht zich rekenschap moeten geven van de communautaire dimensie van dat toezicht, aldus de leden van de SP-fractie. Waarom wordt dat in het verband van dit wetsvoorstel genoemd? Geeft dit wetsvoorstel invulling aan die oproep? Heeft de informatie uitwisseling waarover in dat verband wordt gesproken betrekking op de informatie die door home-country toezichthouders wordt gedeeld met host-country toezichthouders? In welk opzicht gaat de informatie uitwisseling met andere toezichthouders veranderen?

Inhoud van het wetsvoorstel

De leden van de CDA-fractie hebben enkele vragen. Kunt u aan de hand van een aantal representatieve voorbeelden aangeven waarop de huidige praktijk tekortschiet? Dit vragen deze leden ten aanzien van alle drie de terreinen waarop dit voorstel betrekking heeft: het wildwestbordje, het vrijwillige toezichtregime en de zware ontheffingen.

Er wordt een groot aantal wetten aangepast door deze wetswijziging, aldus de leden van de fractie van het CDA.

- Wet toezicht accountorganisaties
- Burgerlijk wetboek
- Faillissementswet

- Wet handhaving consumentenbescherming
- Wet ter voorkomen van witwassen en financieren van terrorisme
- Wijziging van de wet toezicht trustkantoren

Kan de regering voor elk van deze wetten kort aangeven op welke wijze aanpassing zal plaatsvinden en welk deel vooral beleidsmatig is en in welke gevallen vooral sprake is van technische of reparatiewijzigingen?

«Wildwestbordje» (uitbreiding vrijstellingsmeldingen en vormvoorschriften)

Ten aanzien van het wildwestbordje vragen de leden van de CDA-fractie, zich af of de regering heeft overwogen om reclame-uitingen van dergelijke, niet onder toezicht staande instellingen, helemaal te verbieden. Wat zouden hierbij de overwegingen zijn?

Indien een overtreding wordt begaan zal alsnog een vergunning vereist zijn, of er kan een boete worden uitgedeeld (boetecategorie 3). Hoe is de regering hiertoe gekomen?

Met dit wetsvoorstel wordt geregeld dat een bedrijf, als het gebruik maakt van de Vrijstellingsregeling, in reclame-uitingen door middel van een vast format moet vermelden dat de aanbieder niet vergunningsplichtig is en niet onder doorlopend toezicht staat. De leden van de PvdA-fractie onderschrijven het belang van voorlichting van de consument.

Wat was de redengeving voor de verplichte vrijstellingsmelding bij de vrijstelling van de prospectusplicht bij aanbiedingen van minder dan 2.5 miljoen euro? Waarop was de grens van 2.5 miljoen euro gebaseerd?

Voor welk deel (in procenten) van de vrijgestelde producten (in aantal, in omzet, in aanbieders) gold de verplichte vrijstellingsmelding? Voor welk deel (in procenten) van de vrijgestelde producten (in aantal, in omzet, in aanbieders) gaat de verplichte vrijstellingsmelding gelden als gevolg van dit wetsvoorstel?

Waarom gold de verplichte vrijstellingsmelding eigenlijk niet voor aanbieding van effecten aan het publiek, en toelating van effecten tot een gereguleerde beurs? Voor welke financiële producten gold deze verplichte vrijstellingsmelding tot nu toe al wel?

Is er al onderzoek gedaan naar de effecten van deze maatregel op de consument? Kan uit het onderzoek naar de effecten van de financiële bijsluiter lessen worden geleerd over de inhoud en vormvereisten voor het wildwestbordje? Is vast te stellen of soortgelijke voorschriften, zoals de toevoeging van de boodschap «geld lenen kost geld» aan reclames, consumenten daadwerkelijk bewust maken van de risico's die ze lopen? Ligt het in de rede dat de waarschuwing even helder zal zijn als de boodschap: «Betreden op eigen risico»? Waarom worden marktpartijen betrokken bij de bepaling van de vorm? Is het niet logischer om sociaal wetenschappers, in het bijzonder gedragspsychologen advies te vragen? Ligt het in de lijn der verwachting dat de consument door een dergelijk wildwestbordje minder snel geneigd is om te investeren in risicovolle ondernemingen? Kan de regering aangeven welke vorm en inhoud de vrijstellingsmelding gaat krijgen? Moet gedacht worden aan een plaatje met een cowboy zwaaiend met een pistool zoals in het wilde westen? Hoe wordt de Kamer hierover geïnformeerd? Kan ervan uitgegaan worden dat de waarschuwing effectiever zal zijn dan de huidige, haastig en plichtmatig opgelezen, waarschuwingzinnen of het weinig indrukwekkende «geld lenen kost geld»? Waarom wordt niet gekozen voor een waarschuwing bij een reclame waarin met grote rode letters wordt vermeld: «!Geen toezicht van de AFM!».

Is het waar dat de AFM de regels m.b.t. de vorm zélf mag vaststellen? Ligt een ministeriële regeling of AMvB met voorhang niet veel meer voor de hand? Hoe gaat de regering de Kamer informeren over vorm en inhoud de vrijstellingsmelding?

Is het waar dat overtreding of niet nakomen van de verplichte vrijstellingsmelding beboetbaar is in de hoogste categorie?

Daarnaast hebben de leden van de PvdA-fractie vragen over de bovengrens van beleggingsfondsen waarboven geen toezicht wordt ugeoefend door de AFM. Wat is de reden dat beleggingsproducten van 50 000 euro nog steeds niet onder toezicht staan? Is de redenering daarbij dat personen die een dergelijk bedrag ter beschikking hebben, geen consumentenbescherming nodig zouden hebben, terwijl hiermee toezichtkosten bespaard zouden kunnen worden? Is het echter ook niet zo dat:

1. hoe hoger het bedrag is, hoe hoger ook het risico dat gelopen wordt, wat juist meer toezicht zou rechtvaardigen;
2. de bovengrens te veel ruimte geeft voor (semi-)oplichting (zoals Palm Invest);
3. de rijken van vandaag (die zogenaamd geen bescherming behoeven) kunnen door oplichting/slecht financieel advies de berooiden van morgen zijn (die achteraf gezien wel bescherming nodig hadden)? Kan de regering hier nader op ingaan? Hoe hoog zouden de eventuele extra toezichtlasten zijn? Klopt het dat het om beperkte extra toezichtlasten zou gaan, ook relatief, omdat het om hogere bedragen gaat?

Waarom is ervoor gekozen om het verlenen van vrijstellingen van de regels in de Wft door middel van een ministeriële regeling mogelijk te maken, zo vragen de leden van de fractie van de SP. Hoe vaak is er tot nu toe per ministeriële regeling vrijstelling verleend? Wanneer was dat en om welke gevallen ging het? Welke ministeriële regeling heeft ervoor gezorgd dat er in bepaalde gevallen een vrijstelling is verleend op het zonder vergunning aanbieden van beleggingsobjecten? Wat was de aanleiding tot het verlenen van die vrijstelling?

Waarom worden er marktpartijen geconsulteerd over hoe het wildwestbordje er uit gaat zien? Is het bedoeling dat het ook voor leken direct duidelijk is dat het betreffende product niet onder toezicht staat? Klopt het dat na invoering van deze wet elk financieel product dan wel voorzien is van een wildwestbordje, dan wel onder toezicht staat?

Klopt het dat de vrijstellingsgrens van € 50 000 voor beleggingsinstellingen wel degelijk nationaal kan worden verhoogd? In de prospectusrichtlijn staat dat de prospectusplicht niet geldt voor een aanbieding van effecten aan beleggers die bij elke afzonderlijke aanbieding effecten aankopen tegen een totale tegenwaarde van ten minste € 50 000 per belegger. Welke producten vallen precies onder het begrip «effecten» zoals dat in de prospectusrichtlijn is gedefinieerd? Klopt het dat er ook effecten zijn die niet onder de prospectusrichtlijn vallen, volgend uit het feit dat het begrip «effecten» in de Wte 1995 ruimer was dan het begrip «effecten» in de prospectusrichtlijn?

Geldt voor financiële producten die niet onder de prospectusrichtlijn vallen niet dat daarvoor dus de grens van € 50 000 dus ook niet zou hoeven gelden? In hoeverre is daar sprake van geweest bij de beleggingsinstellingen die in de afgelopen periode door de AFM werden onderzocht, waarvan bekend is dat er producten net boven de grens van € 50 000 werden verkocht? Betekent het niet van toepassing zijn van de prospectusplicht bovendien dat er dus ook geen toezicht op mag plaatsvinden?

In het voorstel komen drie onderwerpen met een beleidsmatig karakter ter sprake, zo merken de leden van de VVD-fractie op. De eerste betreft het zogenaamde «wildwestbordje». Voor de aanbieding van effecten aan het publiek of de toelating van effecten tot de handel op een gereglementeerde markt die zijn vrijgesteld van de verbodsbepaling in artikel 5:2 Wft,

geldt thans in beginsel niet de verplichting van een vrijstellingsmelding. Als voorwaarde voor vrijstelling wordt in de vrijstellingsregeling Wft bepaald dat bij het aanbod en in reclame-uitingen en andere documenten waarin de aanbieding in het vooruitzicht wordt gesteld, wordt vermeld dat de aanbieder voor deze aanbieding niet vergunningplichtig is en niet onder doorlopend toezicht staat. Deze vermelding is momenteel vormvrij. Voorgesteld wordt om voor deze vermeldingen vormvoorschriften op te laten stellen door de AFM. Is er sprake van dergelijke vormvoorschriften in andere Europese landen? Zo ja, hoe zien deze er uit; betreft het grafische of tekstuele vermeldingen? Moet er in Nederland worden gedacht aan grafische vormgeving of louter tekstueel? Kan de regering daarbij ingaan op de kritiek van DUFAS die stelt dat als het een vergelijkbaar grafische weergave wordt als dat van de risico-indicator (het zgn. «gebogen mannetje»), het in internationaal marketing materiaal buitengewoon vreemd zou staan?

Wanneer een beroep wordt gedaan op een vrijstelling van het verbod zonder vergunning te adviseren of te bemiddelen, moet dit in sommige gevallen reeds op grond van de Vrijstellingsregeling Wft in reclame-uitingen en andere onverplichte informatie worden vermeld. Voorgesteld wordt dat er een model wordt vastgesteld door de AFM. De leden van de fractie van de PPV willen graag weten of dit model al opgesteld en beschikbaar is? Wordt dit model jaarlijks geëvalueerd, dan wel aangepast?

Vrijwillig toezichtregime beleggingsinstellingen

Wat betreft het vrijwillig toezicht vragen de leden van de CDA-fractie zich af of dit wetsvoorstel zich alleen uitstrekt tot professionele beleggers of profiteren gewone consumenten hier ook van?

Dit voorstel maakt het voor in Nederland opererende beleggingsinstellingen mogelijk zich vrijwillig onder toezicht te plaatsen opdat zij investeringen door sommige buitenlandse institutionele beleggers kunnen aantrekken. Welke overwegingen hebben landen om het beleggen te verbieden in beleggingsinstellingen die niet zijn gereguleerd of onder toezicht staan, zo vragen de leden van de PvdA-fractie. Waarom neemt Nederland deze overwegingen niet over en stelt de overheid dit ook verplicht? Is onderzocht of buitenlandse wetgevers en toezichthouders een dergelijk regime accepteren?

Zullen beleggingsinstellingen die zich op basis van deze wetwijziging vrijwillig onder toezicht laten plaatsen onder hetzelfde toezicht komen te vallen als partijen die altijd onder toezicht staan, aldus de leden van de SP-fractie. In de memorie van toelichting staat dat er voor deze partijen minder voorwaarden gelden voor markttoegang en er bovendien minder doorlopende eisen van toepassing zullen zijn. Welke voorwaarden voor markttoegang en welke doorlopende eisen die wel voor andere partijen gelden, zullen niet gaan gelden voor de partijen die vrijwillig onder toezicht komen te staan?

Voor (beheerders van) beleggingsinstellingen die rechten van deelneming uitsluitend aanbieden aan gekwalificeerde beleggers die zich vrijwillig onderwerpen aan toezicht zullen minder voorwaarden gelden voor markttoegang en zullen bovendien minder doorlopende eisen van toepassing zijn dan voor beleggingsinstellingen die (ook) rechten van deelneming aan (meer dan 100) niet-gekwalificeerde beleggers aanbieden, aldus de leden van de VVD-fractie. Het is hierbij niet volledig helder of er vanuit moet worden gegaan dat de beleggingsinstellingen die rechten van deelneming aan (meer dan 100) niet-gekwalificeerde beleggers aanbieden zich ook vrijwillig hebben onderworpen aan toezicht. Kan de regering hier

opheldering over verschaffen? Kan de regering uitleggen waarom er «meer dan 100» bij vermeld staat? Gelden er andere regels bij minder dan 100 niet-gekwalificeerde beleggers?

Zware ontheffingen

Waarom zouden middels een zware ontheffing financiële ondernemingen ontheven moeten worden van het doorlopende toezicht, zo vragen de leden van de fractie van de PvdA. Houdt dit verband met administratieve of andere lasten? Hoe hoog zou een eventuele besparing zijn? Hoeveel instellingen zullen gebruik maken van de mogelijkheid tot zware ontheffing? Hoe worden consumenten gewaarschuwd voor de betekenis en mogelijke implicaties van de zware ontheffing?

Kan de regering enkele voorbeelden geven van «zware ontheffingen» die zijn verleend door de AFM op grond van artikel 2.55, aldus de leden van de SP-fractie. Hoe vaak wordt er een zware ontheffing verleend? Welke criteria hanteert de AFM om vast te stellen dat de belangen anderszins voldoende worden beschermd? Welke lichte ontheffingen zouden er overbodig worden gemaakt door het laten doorwerken van een zware ontheffing in het doorlopend toezicht?

Wordt het door deze wetswijziging op enigerlei wijze mogelijk gemaakt dat categorieën die voorheen wel onder toezicht vielen nu niet meer onder toezicht vallen?

Als de AFM nu een zware ontheffing verleent, wordt de financiële onderneming ontheven van de vergunningplicht zelf en alle vergunningsvereisten. Deze bevoegdheid van de AFM blijkt echter bij marktpartijen ten onrechte de suggestie te wekken dat de AFM hiermee ook een ontheffing van het zogenaamde doorlopend toezicht geeft. Hier is onder de huidige systematiek echter geen sprake van. De nu voorgestelde bepaling bewerkstelligt dat de zware ontheffing zich ook uitstrekt tot het doorlopend toezicht, waardoor de financiële onderneming ook voor het doorlopend toezicht is ontheven. Hoeveel zware ontheffingen worden per jaar verleend? De leden van de VVD-fractie zien het als een taak van de AFM om, als de AFM een ontheffing verschaft, de marktpartijen goed over alle voorwaarden in te lichten. Het verbaast hen dan ook dat zoveel marktpartijen ten onrechte dachten dat ze vrijgesteld waren van het zogenaamde doorlopend toezicht. Deelt de regering de mening van de leden van de VVD-fractie dat het een taak van de AFM is om de marktpartijen hier goed over te informeren? Waarom is dit in het verleden dan onvoldoende gebeurd? Welke stappen zal de regering ondernemen om heldere communicatie van de AFM richting de financiële ondernemingen te waarborgen?

Toezichtkosten, administratieve lasten en nalevingkosten

Bij het berekenen van de administratieve lasten en nalevingkosten wordt uitgegaan van een uurtarief van een interne jurist van € 50 euro. Kan de regering een uitsplitsing maken van het soort bedrijven dat met deze administratieve lastenverzwaring en nalevingkosten te maken krijgt, zo vragen de leden van de fractie van de VVD. Voor welk percentage van de bedrijven geldt de aanname van de regering dat er gebruik kan worden gemaakt van een interne jurist met de kosten van € 50 euro? Wat gaat het financieel betekenen voor hen die niet de beschikking hebben over een interne jurist?

Voor wat betreft de toezichtkosten wordt voor de aanvraag van de vergunning een schatting gemaakt van de kosten, aldus de leden van de PVV-fractie. Ook voor de bijdragen van het doorlopend toezicht wordt een

schatting gemaakt van de toezichtkosten. Bij deze kosten wordt bekeken wat de kosten zijn die de toezichthouder dient te maken om een bepaald deel van een markt te controleren, deze kosten worden doorberekend aan de vergunninghouders. Wat is hiervoor de motivering? Waarom wordt erbij deze berekening geen rekening gehouden met de boetes die worden toegekend (ter dekking van de toezichtkosten)? Hoe is deze doorrekening in andere landen geregeld, zoals bijvoorbeeld België, Duistland, Engeland en Frankrijk? Waarom kiest de regering er niet voor een vast bedrag voor de vergunningen ongeacht het aantal vergunninghouders, zodat de vergunninghouders zekerheid hebben over de kosten en niet afhankelijk zijn van de medevergunninghouders en hun (wan)beleid?

Consultatie

De regering geeft aan dat er een consultatie heeft plaatsgevonden. Het blijft echter onduidelijk op welke wijze hiermee rekening is gehouden. Kan worden aangegeven wat de belangrijkste opmerkingen waren? Kan de regering aangeven hoe groot het draagvlak is? Hoe groot zijn de bezwaren ten aanzien de hogere administratieve lasten?

Tenslotte

Tot slot vragen de leden van de CDA-fractie zich af wat de beoogde ingangstermijn van de voorstellen is? In hoeverre acht de regering het noodzakelijk om overgangsrecht in te voeren?

In hoeverre in de inwerkingtredingdatum van 1 januari 2010 nog haalbaar, zo vragen de leden van de fractie van de PvdA.

De Wft bepaalt dat een beleggingsinstelling moet beschikken over voldoende liquiditeit. De leden van de VVD-fractie vragen zich af hoe is bepaald dat dit 10% van het beheerde vermogen moet zijn? Geldt dit ook voor inter-professionele fondsen? Klopt het dat er bij een inter-professioneel fonds nauwelijks dagelijkse handel plaatsvindt? Is een 10% norm in dit laatste geval dan nog steeds reëel?

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I, onderdeel LL, Wijziging van de Wet op het financieel toezicht

De leden van de PvdA-fractie vinden het van groot belang dat een consument kan vertrouwen op zijn of haar financieel adviseur of verkoper van financiële producten. Niet alleen vakkennis is dan van belang, maar ook betrouwbaarheid en integriteit. Betekent de wijziging in artikel 4.8 dat financieel dienstverleners aan dezelfde eisen voor betrouwbaarheid en integriteit moeten voldoen als de personen die het dagelijks beleid moeten bepalen?

Artikel I, onderdeel QQ, Wijziging van de Wet op het financieel toezicht

Er dient een termijn van 3 maanden in acht te worden genomen voor het wijzigen van de voorwaarden van een beleggingsinstelling. Deze geldt wanneer rechten of zekerheden van de deelnemers worden verminderd of lasten aan de deelnemers worden opgelegd. De regering stelt voor om voor uitzonderlijke gevallen de AFM een ontheffingsbevoegdheid te geven. Klopt het dat voor sommige buitenlandse UCITS die op de Nederlandse markt worden aangeboden de 3-maands termijn niet geldt? Bestaat er voor deze fondsen dan niet een concurrentievoordeel ten opzichte van Nederlandse fondsen? Klopt het tevens dat op grond van art.

4:38 Wft de 3-maands-termijn van art. 4:47 Wft ook niet van toepassing is op beleggingsinstellingen uit adequaat-toezichtlanden (Frankrijk, Luxemburg, het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten, Ierland, Malta, Jersey en Guernsey) zodat ook niet-UCITS uit die landen een concurrentievoordeel hebben ten opzichte van Nederlandse fondsen? In hoeveel gevallen gaat het hier in de praktijk? De leden van de VVD-fractie vragen de regering het concurrentieaspect en het level playing field van het wetsvoorstel nader te bezien en daar waar het level playing field in gevaar komt het wetsvoorstel te heroverwegen. Voor zover de regering dit probleem niet kan of wil oplossen vragen de leden van de VVD-fractie dit ten minste deugdelijk te motiveren.

Artikel I, onderdeel UU, Wijziging van de Wet op het financieel toezicht

Wanneer wordt de AMvB over nadere regels voor aanbieders van provisijs aangeboden aan de Kamer en kan de regering al enige informatie geven over de inhoud van de AMvB, zo vragen de leden van de PvdA-fractie.

Artikel III, onderdeel B, Wijziging van het Burgerlijk Wetboek

De leden van de PvdA-fractie zijn het eens met de stelling dat het voortijdig afbreken van een onderzoek door de AFM naar de juiste toepassing van verslaggevingvoorschriften onwenselijk is. Waarom is een termijn voor het entameren van een jaarrekening ten aanzien van een beursvennootschap van zes maanden niet afdoende? Welke belemmeringen veroorzaken vertraging in het onderzoek? Zijn er extra kosten verbonden aan het verlengen van de termijn?

De voorzitter van de vaste commissie voor Financiën,
Blok

De griffier van de commissie,
Berck